جهان‌نما

سوئد در بن‌بست عضویت ناتو

هتک حرمت اعتقادات اسلامی در سوئد باعث شده تا موضوع عضویت این کشور در ناتو با مخالفت جدی تری از سوی ترکیه مواجه شود

تبعات آتش زدن قرآن کریم در سوئد و هتک حرمت اعتقادات اسلامی از سوی یک فرد افراطی روبه روی سفارت ترکیه در استکهلم، اکنون به حوزه سیاسی و دیپلماتیک کشیده شده است. کمتر از یک هفته پس از این رویداد، ترکیه اعلام کرد که نشست سه جانبه خود را با سوئد و فنلاند در ارتباط با عضویت این دو کشور در ناتو فعلا به تعویق انداخته است.

تلویزیون دولتی تی‌آرتی ترکیه، تعویق این نشست را مرتبط با اعتراض اخیر آنکارا به استکهلم در جریان آتش زدن قرآن کریم اعلام کرده و به نوعی پا پس کشیدن دولت اردوغان در برابر پذیرش درخواست سوئد و فنلاند برای عضویت در ناتو را مرتبط با هتک حرمت اعتقادات اسلامی در استکهلم عنوان کرده است. نشست مشترک ترکیه با سوئد و فنلاند قرار بود تا کمتر از یک ماه دیگر در ماه فوریه برگزار شود. پیش‌تر، ابراهیم کالین، سخنگوی اردوغان گفته بود که ینس استولتنبرگ، دبیر کل ناتو نیز در این نشست حضور خواهد داشت. سوئد و فنلاند برای عضویت در ناتو، به رای همه اعضا از جمله ترکیه نیاز دارند.

با این حال دفتر ریاست جمهوری ترکیه از ارائه اظهارنظر در مورد تعویق نشست سه جانبه با سوئد و فنلاند خودداری کرده است. یک روز قبل از اعلام تعویق نشست سه جانبه یاد شده به زمان نامعلوم، رجب طیب اردوغان، رئیس جمهور ترکیه با اشاره به سوزاندن قرآن در استکهلم گفته بود که سوئد پس از این رویداد انتظار حمایت آنکارا برای عضویت در ناتو را نداشته باشد. اختلاف میان ترکیه با سوئد و فنلاند طی دو ماه گذشته درباره عضویت این دو کشور شمال اروپا در ناتو همواره جریان داشته است. سوئد و فنلاند که پس از جنگ اوکراین خواستار عضویت در ناتو شده بودند، با مخالفت دیگر عضو ناتو یعنی ترکیه مواجه هستند و ترکیه موافقت با عضویت این دو کشور را منوط به اقداماتی برای مقابله با فعالان کرد مرتبط با پ.ک.ک در این کشورها عنوان کرده است. تا پیش از آتش زدن قرآن کریم نیز بارها مقامات ترکیه اعلام کرده بودند که سوئد نتوانسته انتظارات آنکارا را برآورده کند. همزمان با بن بست در مذاکرات سوئد و ترکیه، وزیرخارجه فنلاند اعلام کرده که شاید ناگزیر باشد که مستقل از سوئد مسیر خود را برای عضویت در ناتو طی کند.

دریچه

دولت بایدن، چند قدم تا تعطیلی

با پر شدن سقف بدهی‌های دولت آمریکا به بانک مرکزی این کشور، کاخ سفید نمی‌تواند پولی برای پرداخت حقوق و خدمات بهداشتی هزینه کند

دولت جو بایدن در آمریکا به سقف بدهی خود در هزینه‌ها رسیده است، به این معنی که ظرفیت دولت برای قرض گرفتن از بانک مرکزی به پایان رسیده و ظرف چندماه آینده نمی‌تواند صورتحساب‌های خود را پرداخت کند، مگر اینکه کنگره سقف بدهی تعیین شده برای کاخ سفید را افزایش دهد. سقف بدهی که به‌عنوان حد بدهی دولت نیز شناخته می‌شود، کل مقدار پولی است که دولت آمریکا می‌تواند وام بگیرد تا بتواند به تعهدات قانونی خود عمل کند. این تعهدات شامل تخصیص مالی برای مواردی مانند تامین اجتماعی، هزینه‌های بهداشتی و حقوق نظامیان و دیگر بخش‌های دولتی است. هنگامی که دولت به سقف بدهی می‌رسد و از نظر قانونی دیگر نمی‌تواند قرض بیشتری از بانک مرکزی برای هزینه‌های خود بگیرد، در معرض تعطیلی قرار می‌گیرد، چون در عمل به‌دلیل کمبود پول و بودجه قادر به فعالیت نیست و این وضعیت باعث شروع یک بحران مالی می‌شود.

برای جلوگیری از بحران سقف بدهی، کنگره می‌تواند سقف بدهی را برای دولت افزایش دهد. این سقف بدهی دولت از سال ۲۰۰۲ تاکنون ۲۰بار افزایش پیدا کرده تا دولت آمریکا بتواند بیشتر قرض بگیرد. آخرین بار حدود ۴۰روز قبل سقف بدهی دولت آمریکا به ۳۱,۴تریلیون دلار رسید که این مبلغ معادل ۱۲۵درصد تولید ناخالص داخلی در این کشور است. کنگره معمولاً با درخواست دولت برای افزایش سقف بدهی موافقت می‌کند، همانطور که آخرین بار در سال ۲۰۲۱ این کار را انجام داد، اما دولت بایدن این بار کار آسانی در پیش نخواهد داشت. مجلس نمایندگان آمریکا اکنون در اختیار اکثریت جمهوری‌خواه قرار دارد و آنها احتمالا به آسانی به خواسته دولت دمکرات بایدن تن نخواهند داد. طبق گزارش‌ها، جمهوری‌خواهان در ازای موافقت با افزایش سقف بدهی، خواستار کاهش هزینه‌های آتی دولت بایدن هستند. خبرگزاری آناتولی به نقل از جمهوری‌خواهان گزارش داده که آنها به پیشنهادهای کاخ سفید برای افزایش سقف بدهی عمومی رأی نخواهند داد. این در حالی است که وزیر خزانه داری آمریکا جمعه گذشته هشدار داد: «اگر مشکل افزایش سقف بدهی عمومی حل نشود، این اتفاق موجب ناتوانی آمریکا در پرداخت بدهی و در ادامه موجب بحران مالی در جهان می‌شود و جایگاه جهانی دلار آسیب خواهد دید.» اتفاق مشابه میان جمهوری‌خواهان و کاخ سفید به رهبری دمکرات‌ها در سال ۲۰۱۱ سبب شد تا بازارهای آمریکا با تنش و بحران مالی مواجه شود.

صدراعظم آلمان در بازدید از یگان‌های ارتش. عکس: DPA

بازگشت شبه جنگ به برلین

برلین با تصمیم برای ارسال تانک‌های لئوپارد ۲ به اوکراین، از خط قرمز ۸۰ساله خود در زمینه عدم‌دخالت در مناقشات نظامی عبور کرده است

گزارش

بهاره محبی
روزنامه‌نگار

آلمان به‌عنوان مرفه‌ترین کشور اروپایی از زمان آغاز جنگ روسیه و اوکراین تلاش کرده تا از ورود مستقیم به این میدان خودداری کند، اما سرانجام در برابر فشار فزاینده متحدانش تسلیم شد. برلین قرار است تانک‌های «لئوپارد ۲» خود را به خطوط مقدم جنگ اوکراین ارسال کند. این در حالی است که نظرسنجی‌ها نشان می‌دهد حداقل نیمی از آلمانی‌ها با ارسال تسلیحات کشورشان به اوکراین مخالفند.

اوکراین مصرانه خواستار واردات تانک‌های لئوپارد ۲ است و تأکید می‌کند که برای شکستن خط حمله روسیه به‌ویژه در فصل بهار که انتظار می‌رود حملات روس‌ها تشدید شود، به این تسلیحات نیاز دارد. لهستان که به‌عنوان عضو پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) این تانک‌ها را در اختیار دارد، اعلام کرده آماده است تا تعدادی را به اوکراین ارسال کند اما چون آلمان سازنده اصلی است، باید موافقت خود را با این اقدام اعلام کند؛ اقدامی که برلین تاکنون مخالف آن بود.

شرایط اما اکنون متفاوت است. نشریه آلمانی اشپیگل گزارش داده همزمان با موافقت آمریکا برای ارسال تانک‌های پیشرفته «آبرامز» به اوکراین، برلین نیز موافقت کرده که حداقل ۱۴تانک لئوپارد ۲را به این کشور ارسال کند. این تصمیم آلمان که می‌تواند تأثیر سرنوشت‌سازی بر جنگ روسیه و اوکراین داشته باشد به نوعی شکستن چند دهه تابوی سیاسی ـ اجتماعی در آلمان به شمار می‌رود. به اعتقاد تحلیلگران، چراغ سبز برلین به ارسال تانک‌های لئوپارد به اوکراین احتمالا مسیر ارسال تسلیحات بیشتر به اوکراین از سوی دیگر کشورهای اروپایی را هموار می‌کند.

دولت آلمان موافقت با ارسال تانک‌های لئوپارد را به موافقت دولت آمریکا با ارسال تانک‌های آبرامز به اوکراین مشروط کرده بود؛ اقدامی که به اعتقاد منتقدان برلین تلاشی برای شانه خالی کردن از پذیرش درخواست اوکراین بود. لئوپارد ۲که برای نخستین بار در سال ۱۹۷۹ از آن رونمایی شد در ارتش ۱۳کشور اروپایی مورد استفاده قرار می‌گیرد و در مجموع ۲هزار عراده از این نوع تانک در اروپا وجود دارد.

تاریخ، سد راه آلمان‌ها

یکی از مهم‌ترین دلایل مقاومت آلمان در برابر درخواست برای ارسال تسلیحات به اوکراین، بیزاری عمیق مردم این کشور نسبت به تهاجم نظامی و تداعی شدن گذشته مرتبط با تجاوزگری نازی‌ها است. حساسیت افکار عمومی این کشور نسبت به گذشته تاریک آلمان به قدری بالاست که با گذشت نزدیک به ۸۰سال از پایان جنگ جهانی دوم، که ده‌ها میلیون کشته برجای گذاشت، خواندن سرود ملی در مدارس آلمان ممنوع است. حتی بیان این جمله که «من به آلمانی بودن خود افتخار می‌کنم» که به نوعی یکی از شعارهای دوران نازی به شمار می‌رود، نوعی تابو است. در مقابل، تمام دانش‌آموزان آلمانی در مقطع دبیرستان باید درباره دوره تاریک آلمان نازی چند واحد درسی را بگذرانند. توافق دولت و ملت آلمان بر دوری از هرگونه مناقشه نظامی باعث شد تا زمانی که ۱۰۰هزار نیروی روس روانه مرزهای اوکراین شدند، آلمان اعلام کرد که نمی‌تواند هیچ‌گونه تسلیحات کشنده‌ای را در اختیار کی‌یف قرار دهد اما حاضر است که با کمال میل برای سربازان اوکراینی کلاهخود بفرستد؛ پیشنهادی که تمسخر بسیاری را در پی داشت. به‌عنوان مثال، شهردار کی‌یف در واکنش به این پیشنهاد گفته بود «آیا آلمان بالش هم برای اوکراینی‌ها خواهد فرستاد؟»

«استیون ای‌سوکول» رئیس اندیشکده شورای آمریکایی آلمان به نیویورک‌تایمز می‌گوید: «دلایل بی‌میلی آلمانی‌ها را در یک کلمه می‌توان خلاصه کرد: تاریخ. آلمانی‌ها دیگر نمی‌خواهند که به‌عنوان متجاوز دیده شوند و حساسیت زیاد آنان درباره ارسال تسلیحات به اوکراین نیز از همین مسئله نشات می‌گیرد. در گذشته تسلیحات آلمانی در این منطقه میلیون‌ها نفر را کشته است و آلمانی‌ها دیگر نمی‌خواهند که از تسلیحات این کشور در این مناطق بار دیگر استفاده شود.»

در کنار فشارهای خارجی و پیشینه تاریخی، عامل دیگری که اولاف شولتز، صدراعظم آلمان را مجبور به تسلیم کرد بالا گرفتن اختلافات داخلی در دولت ائتلافی بود. با شدت گرفتن فشارها بر آلمان برای حمایت نظامی از اوکراین، اعضای ارشد حزب سبز و دمکرات آزاد که در دولت ائتلافی حضور دارند از شولتز خواستند تا حداقل درخواست کشورهایی چون لهستان و فنلاند را برای ارسال تانک به اوکراین تأیید کند. شکاف‌ها در دولت آلمان زمانی آشکار شد که «آنابلا بائربوک» وزیر خارجه آلمان، یکشنبه گفت که اگر کشوری بخواهد تانک‌های لئوپارد خود را به اوکراین بدهد، برلین مخالفتی ندارد. اما یک روز پس از این اظهارات، «استفن هبستریت» سخنگوی اولاف شولتز گفت که سخنان بائربوک نظر شخصی او بوده و مسئله‌ای نیست که دولت آلمان بر سر آن به توافق رسیده باشد؛ اظهاراتی که از اختلافات فزاینده در دولت ائتلافی حکایت داشت.

نگرانی از تقابل با روسیه

علاوه بر پیشینه تاریخی، دلیل دیگر بی‌میلی آلمان برای ارسال تانک‌های لئوپارد به اوکراین، سیاست عادی‌سازی روابط آلمان با روسیه بود که در دهه ۱۹۷۰ به‌عنوان ابزاری برای پایان دادن به جنگ سرد آغاز شد. آلمانی‌ها هیچ تمایلی ندارند که تنش‌ها با روسیه را تشدید کنند. اولاف شولتز آشکارا به مسئله اشاره کرده و گفته است: «با وجود حمایت برلین از اوکراین، غرب باید مراقب باشد که این جنگ را به جنگ بین روسیه با کشورهای ناتو تبدیل نکند.»

رشد اقتصادی آلمان پس از جنگ جهانی بر پایه انرژی ارزان روسیه و توسعه روابط تجاری با اروپای مرکزی و شرقی، اتحاد جماهیر شوروی و چین بنا شد. برلین معتقد بود که با توسعه روابط تجاری می‌توان نظام‌های سیاسی متخاصم را مهار کرد و بر این اساس در چند دهه گذشته با سرمایه‌گذاری‌های هنگفت همکاری‌های اقتصادی و تجاری را با مسکو توسعه داده و عملا خود را به انرژی روسیه وابسته کرد اما حمله ولادیمیر پوتین رئیس‌جمهور روسیه، به اوکراین تمام اهداف برلین را به چالش کشید. حال به‌نظر می‌رسد که ارسال تانک‌های آلمانی به میدان جنگ برای شکستن خط مقدم نیروهای روسیه هرگونه احتمال بازگشت برلین به روابط گذشته با مسکو را بیش از پیش دور از دسترس خواهد کرد.

«اولریک فرانک» کارشناس سیاست خارجی و دفاعی آلمان در شورای روابط خارجی اروپا، به هفته‌نامه تایم می‌گوید: «با رسیدن تسلیحات آلمانی به خط مقدم اوکراین و پایان وابستگی انرژی به روسیه، بسیاری از آلمانی‌ها احساس می‌کنند که به مسکو پشت کرده‌اند این در حالی است که اغلب آنان با این ایده که تانک‌های آلمانی سربازان روس را بکشند واقعا مشکل دارند چون این دقیقا همان تصویری است که برای آنان جنگ جهانی دوم را یادآوری می‌کند.»

ارتش آلمان طی ۳ دهه گذشته از شمار نیروهای نظامی و تسلیحات خود کاسته است

	آمار سال ۲۰۲۲	کاهش طی ۳ دهه
نیروی نظامی	۱۸۰,۰۰۰	-۳۱۰,۰۰۰
تانک	۳۰۰	-۴۷۰۰
نفربر	۷۰۰	-۱۵۰۰
زیردریایی	۶	-۱۸
ناوجنگی	۱۲	-۲
جنگنده	۲۳۰	-۳۹۰

تحلیل

شکسته‌شدن تابوها در برلین

ماتیوس ون‌هاین، روزنامه‌نگار در دویچه‌وله:

دو جنگ جهانی و دو دوره دیکتاتوری در قرن بیستم باعث شده تا بی‌اعتمادی عمیقی نسبت به هر موضوع و پدیده نظامی در این کشور ایجاد شود. با این حال از زمان شروع جنگ در اوکراین رویکرد آلمانی‌ها دستخوش تغییراتی شده است. این تغییر درست ۳روز پس از حمله روسیه به اوکراین عیان شد، زمانی که اولاف شولتز، از لزوم احیای بوندس‌ور (ارتش آلمان) صحبت کرد. دولت برای این کار صندوق ویژه ۱۰۰میلیارد یورویی ایجاد کرد که با توجه به سهم مشارکت آلمان در ناتو، یعنی ۲درصد از تولید ناخالص داخلی، برلین در رتبه نخست بودجه نظامی اروپا قرار گرفت. جنگ اوکراین دستور کار احزاب سیاسی از سوسیال دمکرات‌های چپ میانه و حزب سبز حامی محیط‌زیست گرفته تا دمکرات آزاد را نیز تغییر داده است. مثلا، رابرت هابک، وزیر اقتصاد و رهبر حزب سبز مجبور شد تا به‌دلیل بحران انرژی ناشی از جنگ نیروگاه‌های زغال‌سنگی را احیا کند که به نوعی شکستن تابوی حزب سبز به شمار می‌رود. آلمان در برابر فشارها برای ارسال تانک به اوکراین نیز تسلیم شده؛ اقدامی که شکستن یک تابوی دیگر است.

نقل‌قول

لزوم تشدید فشارهای جهانی بر باکو

آرارات میرزویان، وزیرخارجه ارمنستان: با وجود آغاز مذاکره درباره پیمان صلح ارمنستان و جمهوری آذربایجان، باکو بیشتر پیشنهادهای اساسی ایروان درباره صلح را رد کرده است. بدون پارامترهای واضح در تعیین حدود مرزهای بین‌المللی، صلح واقعی غیرممکن است. با توجه به وخامت شرایط انسانی در قره‌باغ، فشارهای جهانی بر باکو باید افزایش یابد. (آرمن پرس)

جنگ، امنیت اروپا را تضمین نمی‌کند

دیمتری پسکوف، سخنگوی کرملین: این تصور که ادامه جنگ، امنیت قاره اروپا را تضمین می‌کند، مضحک و احمقانه است. ما یک سال پیش هنگامی که ولادیمیر پوتین دعوت به مذاکره کرد و هشدار داد که ادامه این روند خطرناک است، نسبت به این موضوع متقاعد شده بودیم. اکنون نیز بر این باوریم که ادامه جنگ، امنیت اروپا را تضمین نمی‌کند. (روسیا الیوم)

خبر

لبنانی‌ها جاده‌های بیروت را بستند

اعتراضات در لبنان در واکنش به بحران اقتصادی این کشور همچنان ادامه دارد و روز چهارشنبه معترضان به‌دلیل سقوط لیره، پول ملی این کشور و همزمان با افزایش قیمت سوخت، جاده‌های برون‌شهری بیروت را مسدود کردند. این اعتراض ها در پی آن رخ داد که ارزش لیره لبنان شاهد سقوط بود به طوری که قیمت یک دلار در بازار سیاه به ۵۶هزار لیره لبنان رسید. به‌گزارش نیوعرب، لیره لبنان در ۳سال گذشته بیش از ۹۷درصد ارزش خود را از دست داده و دولت لبنان نتوانسته اقدامی برای جلوگیری از بدترشدن اوضاع انجام دهد. این در حالی است که باتوجه به وابستگی بازار داخلی لبنان به واردات، با افزایش قیمت دلار همزمان قیمت سوخت و بسیاری از اجناس و کالاها نیز در لبنان افزایش یافته اما همزمان دستمزدها در این کشور تغییری نداشته است.

کیوسک

هفته نامه گاردین[انگلیس]

جهان پیر

پیری جمعیت مشکلی فراگیر برای بسیاری از کشورهای جهان است. در دوره فعلی، خانواده‌ها کوچک‌تر و طول عمرها طولانی‌تر می‌شود. این بحران دیگر امروز محدود به کشورهایی مانند ژاپن نیست، بلکه حتی هند که به‌زودی جمعیت چین را پشت سر خواهد گذاشت، اکنون شاهد پیری جمعیت در برخی ایالت‌هاست. در مقابل کشورهای آفریقایی با رشد جمعیت جوان روبه‌رو هستند و این جمعیت جوان مزایای اقتصادی برای آفریقایی‌ها خواهد داشت.

۱۲سال پس از انقلاب، مصری‌ها محتاج نان شب

گزارش ۲

۱۲سال پیش در بعدازظهر ۲۵ژانویه ۲۰۱۱، خیابان‌های قاهره پایتخت مصر به تصرف معترضانی درآمد که همگی برای سقوط نظام سیاسی حسنی مبارک شعار می‌دادند. انقلاب در مصر از قیام تونس الهام گرفت. ۱۲سال بعد، نه تونسی‌ها و نه مصری‌ها به خواسته‌های انقلابی خود نرسیده‌اند.

سازمان عفو بین‌الملل نتیجه انقلابی را که کمتر از ۲۰روز توانست حکومت مبارک را به زیر بکشد، حداقل ۸۴۰کشته اعلام کرد. مصری‌ها پس از آن انقلاب، نخستین انتخابات آزاد ریاست‌جمهوری خود را تجربه کردند، اما آن انتخابات و دولت برآمده از آن به ریاست محمدمرسی با کودتای نظامی سال ۲۰۱۳به فرماندهی ژنرال عبدالفتاح السیسی سرنگون شد و در عمل بسیاری از دستاوردهای انقلاب تا به امروز در بن بست تاریخ دفن شده است. مصر امروز بیش از آنکه نشانی از یک جامعه در حال عبور از بحران داشته باشد، نمادی از یک جامعه فرو رفته و گرفتار در بحران را دارد. از نظر سیاسی، عبدالفتاح سیسی چهره یک رهبر تمامیت‌خواه در یک نظام سیاسی اقتدارگرا از خود نشان داده که امکان فعالیت قانونی مخالفان سیاسی خود را از میان برداشته، رسانه‌ها و پلیس را در کنترل کامل خود گرفته و نمایندگان پارلمان را برای تغییرات مورد نظرش در قانون اساسی دستچین کرده است. اقتصاد مصر نیز حال و روز خوشی ندارد. وب سایت میدل‌ایست‌ای در گزارشی درباره اوضاع اقتصادی مصر می‌نویسد: السیسی در سال‌های ۲۰۱۳و۲۰۱۴ ده‌ها میلیارد دلار کمک مالی از عربستان سعودی و امارات متحده عربی دریافت کرد. علاوه بر این کمک‌ها، دولت قاهره وام‌های کلانی از صندوق بین‌المللی پول، بانک جهانی، چین، صندوق پول عرب و بانک توسعه آفریقا دریافت کرد. دولت اما به جای هزینه کردن این پول‌ها برای آموزش، مراقبت‌های بهداشتی، مسکن ارزان قیمت یا پروژه‌های درآمدزا، میلیاردها دلار را برای پروژه‌های تبلیغاتی و تجملات بیهوده و یا در راه نظامی گری ارتش خرج کرد. خرج کردن وام‌ها و کمک‌های مالی در برخی طرح‌های غیراقتصادی مانند مونوریل، ساختمان جدید کاخ ریاست‌جمهوری و هتل‌های مجلل نمونه‌ای از ریخت و پاش دولت السیسی طی سال‌های گذشته است. همین پارسال در اوج کسری بودجه، دولت یک جامبوجت جدید برای دفتر ریاست‌جمهوری به قیمت ۵۰۰میلیون دلار خریداری کرد. دولت مصر از سال ۲۰۱۶، ساخت یک شهر مدرن را به‌عنوان پایتخت اداری جدید به جای قاهره با ۵۰میلیارد دلار هزینه آغاز کرده است که شامل بلندترین آسمان خراش آفریقا و یک مسجد بزرگ است که سازندگان آن شرکت‌های وابسته به نظامیان هستند و اساسا برای نخبگان ثروتمند مصری طراحی شده است. هنوز دولت مصر نتوانسته به این پرسش پاسخ دهد که ساخت این شهر جدید در ۴۵کیلومتری قاهره از پول وام‌های بین‌المللی چقدر ضروری بوده است؟

آگهی مزایده فروش ملک
پرداخت نوین
PARDAKHT NOVIN
شرکت پرداخت نوین آرین در نظر دارد یک باب ساختمان اداری، مازاد بر نیاز خود را واقع در شهر تهران، سعادت آباد، میدان کاج، بلوار سرو غربی، پلاک ۲۳ را در زمینی به متراژ ۸۴۸ متر مربع و زیربنای ۵۳۴۰ متر مربع و با وضعیت موجود از طریق مزایده عمومی به فروش برساند. لذا از کلیه واجدین شرایط دعوت به عمل می آید جهت دریافت اطلاعات تکمیلی و اسناد مزایده به وب سایت شرکت به آدرس www.pna.co.ir بخش مناقصات مراجعه و یا با شماره های ۴۸۳۲۰۳۵۶ و ۴۸۳۲۰۳۵۵-۴۸۳۲۰۳۵۰ تماس حاصل فرمایید.
تهران، سعادت‌آباد، خیابان علامه جنوبی، کوچه ۲۴ غربی، پلاک ۲۱ - شرکت پرداخت نوین آرین

همشهری در شبکه‌های اجتماعی همراه شماست
telegram
@hamshahrinews
instagram
hamshahrinewspaper